

3. Кто сдал отчетность в электронном виде? Форум ДПА, Офіційний веб-сайт ДПА України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.sta.gov.ua/forums/posts/list/90/25420.page>
4. Український фінансово-бухгалтерський портал «Дебет-кредит» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://cib.fkicot.ua/rea4.php?14.423098.pa&e=2>

ПРОБЛЕМИ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Дяченко Тетяна Володимирівна, студент магістратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Науковий керівник*: кандидат економічних наук, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Загорняк Н. Б.*

Сучасна зовнішньоекономічна діяльність України є вагомим складовим економічного розвитку держави. Правове регулювання даного виду діяльності є актуальним питанням, особливо в контексті сучасних інтеграційних процесів. Наша країна активно рухається до міжнародної спільноти, і на цьому шляху постають різні проблеми, зокрема належне правове регулювання певних сфер, у тому числі і зовнішньоекономічної.

Як відомо, запорукою належного правового регулювання є узгодженість правових норм. Робота щодо забезпечення правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності проводиться у двох напрямках: зовнішньому та внутрішньому. Зовнішній напрям полягає в імплементації до національного законодавства норм міжнародної спільноти, внутрішній - передбачає узгодження норм, що містяться у правах актах України, між собою [1, с.54]. Якщо у зовнішньому напрямі законодавець працює досить активно, то внутрішньому напрямі приділяється недостатньо уваги.

Наукові дослідження правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності проводили такі вчені як Г. Л. Знаменський, І. П. Кияниця, Л. В. Коваль, В. К. Мамутов, А. В. Омельченко, Д. Є. Павлюк А. М. Сиротюк, С. І. Юшина та ін. Однак, незважаючи на це, дане питання потребує подальших досліджень.

Головними проблемами правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності є застарілість норм, які не відповідають сучасному стану економічних відносин, неузгодженість основоположних правових актів у даній сфері, наявність великої кількості нормативно-правових актів, надмірна деталізація змісту зовнішньоекономічного законодавства тощо.

Серед наявних прикладів існуючих проблем можна навести те, що з Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» кореспондують положення 554 нормативно-правових актів України різної галузевої належності [2]. Дане явище викликає досить суттєві проблеми у суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, що стримує розвиток економіки в цілому. Також, як зазначалося вище, проблемою правового регулювання є надмірна деталізація змісту законодавства в даній сфері, прикладом є дія таких законів як «Про вивіз (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину», «Про ставки вивізного (експортного) мита на насіння деяких видів олійних культур», «Про вивіз (експортне) мито на відходи та брухт чорних металів» тощо.

Прикладів існуючих проблем в законодавстві про зовнішньоекономічну діяльність можна наводити досить багато, однак актуальним постає питання вирішення поставлених проблем. В даному аспекті думки вчених різняться. Умовно їх можна поділити на дві групи: представники першої групи пропонують вирішити дані проблеми шляхом кодифікації нормативно-правових актів даної сфери (Л. В. Коваль, А. В. Омельченко, Д. Є. Павлюк А та ін.); представники другої групи пропонують йти шляхом узгодження змісту нормативно-правових актів.

Ми є прихильниками першої групи дослідників, адже, по-перше, глобальною проблемою всього українського законодавства є наявність великої кількості правових актів; по-друге, кодифікація існуючого законодавства про зовнішньоекономічну діяльність дасть змогу вирішити відразу декілька проблемних питань, зокрема, зменшить обсяг правових актів, усуне

неузгодженість між ними, виправить колізії, які виникають при застосуванні правових норм, а також дасть змогу виробленню чіткої системи законодавства про зовнішньоекономічну діяльність.

Підсумовуючи, слід відмітити, що в Україні зовнішньоекономічна діяльність має законодавче забезпечення, яке потребує якісного вдосконалення у контексті сучасних інтеграційних процесів України.

Список використаних джерел:

1. Юшина С.І. Сучасний стан та деякі колізії правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні / С.І. Юшина // Вісник господарського судочинства. - 2009. - № 1. - С. 34-58.
http://www.rusnauka.com/5_SWMN_2012/Economics/15_101303.doc.htm

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВАЛЮТНИХ БІРЖ В

Поліщук Наталія Володимирівна, студент навчально-наукового інституту

Жува та психології Національної академії внутрішніх справ

Жуковий керівник: кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Котирло О.О.*

Найважливішою умовою нормального функціонування відкритої ринкової економіки в будь-якій державі є побудова повноцінного валютного ринку та ефективної системи його регулювання. Система валютного регулювання в Україні почала формуватися ще в 1992 р., а з прийняттям Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» від 19.02.1993 р. у нашій країні розпочався процес лібералізації валютного регулювання [3]. Це був перший етап становлення системи валютного регулювання в Україні.

У жовтні 1994 р. розпочався другий етап, на якому відбулася подальша лібералізація валютного ринку України [1]. Отже, в Україні залишився один законний курс, і це сприяло прогресивному розвитку валютного ринку країни. Ще одним важливим документом стала Постанова Правління НБУ «Про заходи щодо лібералізації валютного ринку України» від 16.05.1995 р.

На третьому етапі формування валютної системи, який розпочався з впровадження грошової реформи восени 1996 р., роль УМВБ як центру проведення валютних операцій продовжувала зростати. У березні 1999р. В Національний банк України припинив торгівлю іноземною валютою на УМВБ. У листопаді 2003р. відновлено торгівлю розрахунковими валютними ф'ючерсними контрактами, базовим активом яких став офіційний курс іноземних валют, що встановлювався НБУ, та крос-курси [1]. Отже, становлення та розвиток системи валютного регулювання в нашій країні були досить складними, і на сьогодні функціонування всієї системи в цілому та Української міжбанківської валютної біржі зокрема має суттєві недоліки, тому потребує серйозного реформування. Корисним на цьому шляху може стати зарубіжний досвід функціонування валютних бірж. У деяких країнах валютні біржі відіграють вирішальну роль у визначенні офіційних курсів іноземних валют до національної. Така система існує на Філіпінах, в Азербайджані, Грузії та Білорусі. Крім того, у світі спостерігається тенденція до об'єднання валютними біржами своїх торговельних майданчиків або електронних торговельних систем, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності та ліквідності національних ринків, а також скороченню операційних та інших витрат учасників фінансового ринку [2, с. 36-40]. Найвідоміші валютні біржі розташовані в Німеччині, Франції, Японії, країнах Бенілюксу та Скандинавії. На цих валютних біржах проводиться офіційна фіксація валютних курсів кілька разів протягом ділового дня; потім зафіксовані валютні курси публікуються в офіційних біржових бюлетенях. Однак ці курси використовуються банками й різними підприємствами лише як довідкові при підписанні контрактів, а на практиці майже всі угоди укладаються банками за власними встановленими поточними валютними курсами.